

نداء خفیا

خروج ہریدے صبح دم بانامہ یار آمدہ
 یا آنکہ ابر رحمتے، سونے گنگار آمدہ
 ہر سطر او شمع سبل، اوراق گلزار آمدہ
 مشک از خضاء وہم ختن، نافہ زنا تار آمدہ
 ہوش فم خرد بیکار شد، ساقی جو درکار آمدہ
 چنگی بزین، مطرب بگو، یار آمدہ یار آمدہ
 ہم دلبری ہم سروری، بر تو سزا وار آمدہ
 و صفت بدیوان قضا، بیرون زاحصار آمدہ
 بالین ہسہ جاہ و حشم، چاکر بدر بار آمدہ
 در سلک تحریر از طرب، این چند اشعار آمدہ
 آزرده دل حُستہ ام، زال دیدہ خونبار آمدہ
 کنج چمن صمراء من، ہر برگ گل خار آمدہ
 بینید کین اہل ہوا، چہ گونہ ہشیار آمدہ
 تحت خلافت را مکین، فساق و فجار آمدہ
 از دست ارباب ہنر، منصور بردار آمدہ
 دین نبی* مقصور شد، ملت نگو نسا آمدہ

اینک شب یدائے من مرآت انوار آمدہ
 از مہر و لطف و الفتے آمد پدیدار آیتے
 ہر حرف او بشگفتہ گل، ہر نقطہ اش ساغر زل
 لعل از زمین، دُر از عدن، گل از چین، بوا از سن،
 بر من چو نظر یار شد، خوشتر دل بیمار شد
 ساقی بے کن پرستو، نانی بنے بمنائی رو
 جو دو نوال و مہتری، صدق و صفاء پیغمبری
 رشد و ہدئی، لطف و سخا، حلم و حیاء، مہر و وفا
 کردہ سر تسلیم خم، اسکندر و دارا و جم
 ہمت زدل کردم بلب، بثناء آل "انبی" لقب
 عمریت از عم رستہ ام، از آرزو دل بستہ ام
 ہر محلے لیلی من، ہر ذرہ قیس آسائے من
 اے راز داران وفاء، اے رہبران باخدا
 خدا ملک و قوم و دین، عارِ زناں، ننگِ زین
 شد عدل پنهان از نظر، دیو جہاں شد جلوه گر
 نور ہدئی مستور شد، وحی مبین مہجور شد

ہشیار اے اہل جہاں خیر شکن حیدر نما
 مہربان گلن شیر و غنی، مردان احرار آمدہ